Een korte schets van het Nederlandse staatsbestel

- Brandweerwet 1985
- Wet Rampen en Zware Ongevallen
- Wet Geneeskundige Hulpverlening bij Rampen en Zware Ongevallen

Een korte schets van het Nederlandse staatsbestel

- Brandweerwet 1985
- Wet Rampen en Zware Ongevallen
- Wet Geneeskundige Hulpverlening bij Rampen en Zware Ongevallen

Inhoud

Inleiding 5

Brandweerwet 1985 13

Wet Rampen en Zware Ongevallen 31

Wet Geneeskundige Hulpverlening bij Rampen en Zware Ongevallen 47

Inleiding

Nederland is een constitutionele monarchie met een parlementaire democratie. Het huidige staatshoofd is Koningin Beatrix. De Grondwet bepaalt dat de Koningin ***onschendbaar*** *is. De ministers zijn verantwoordelijk voor het regeringsbeleid. Het parlement kan de ministers ter verantwoording roepen.*

Nederland is een gedecentraliseerde eenheidsstaat. Gedecentraliseerd in die zin dat het staatsbestel drie lagen omvat: de rijksoverheid, de provincies en de gemeenten. De relatie tussen de overheidslagen is niet hiërarchisch. De provincies en de gemeenten zijn autonoom binnen de grenzen van hun grondgebied. Zij zijn bevoegd tot regeling van hun eigen huishouding (autonomie). De rijksoverheid kan toezicht uitoefenen op het gedrag van provincies en gemeenten. Daarnaast kan de rijksoverheid de provincies en de gemeenten opdragen haar beslissingen uit te voeren (medebewind).

Op nationaal niveau wordt de wetgevende macht gevormd door het parlement (de Staten-Generaal) en de Koningin en de ministers. De Staten-Generaal bestaan uit twee kamers: de Tweede Kamer en de Eerste Kamer. De Tweede Kamer bestaat uit 150 leden die direct door de bevolking worden gekozen. De Eerste Kamer telt 75 leden, die indirect worden gekozen door de Provinciale Staten. De ministers zijn bekleed met de uitvoerende macht. De ministers worden door de Koningin benoemd op voordracht van de formateur van het nieuwe kabinet.

Nederland telt 12 provincies. De Provinciale Staten zijn het hoogste bestuursorgaan in de provincies. De leden van Provinciale Staten worden gekozen door de inwoners van de provincie voor een periode van vier jaar.
Gedeputeerde Staten is verantwoordelijk voor het dagelijks bestuur van de provincie en wordt door Provinciale Staten uit haar midden benoemd. De Commissaris van de Koningin in de provincie is de voorzitter van zowel Provinciale Staten en

Gedeputeerde Staten. De Commissaris van de Koningin wordt benoemd door de Koningin, op voordracht van de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

Er zijn in Nederland ruim 500 gemeenten van zeer uiteenlopende grootte. De gemeenteraad is het hoogste bestuursorgaan binnen de gemeente en zijn leden worden voor een periode van vier jaar gekozen door de inwoners van de gemeente. Het college van burgemeester en wethouders is verantwoordelijk voor het dagelijks bestuur van de gemeente. De wethouders worden door de gemeenteraad uit zijn midden benoemd.
De burgemeester wordt benoemd door de Koningin op voordracht van de Commissaris van de Koningin. De burgemeester is voorzitter van zowel de gemeenteraad als het college van burgemeester en wethouders.

Wetgeving

De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties is onder meer verantwoordelijk voor de openbare orde en veiligheid in Nederland. Dit omvat onder andere de verantwoordelijkheid voor de organisatie van de brandweer, de bestrijding van rampen en zware ongevallen en de organisatie van de geneeskundige hulpverlening bij ongevallen en rampen.
De Brandweerwet 1985, de Wet rampen en zware ongevallen en de Wet geneeskundige hulpverlening bij rampen en zware ongevallen geven het bestuurlijke en operationele kader voor de fysieke aspecten van de bescherming van de publieke veiligheid.
De teksten van deze wetten zijn in deze brochure opgenomen.

De drie genoemde wetten zijn gebaseerd op het principe dat de verantwoordelijkheid op het lokale niveau ligt. De gemeenten zijn verantwoordelijk voor:

- de brandweerzorg;
- de organisatie, het beheer en de taken van de brandweer;
- het instellen en in stand houden van een regionale brandweer;
- de bestrijding van rampen en zware ongevallen en de voorbereiding op de bestrijding;
- het opstellen van rampenplannen en rampbestrijdingsplannen;
- de geneeskundige hulpverlening bij rampen en zware ongevallen.

Het college van burgemeester en wethouders is verantwoordelijk voor het gevoerde beleid. De burgemeester is verantwoordelijk voor de feitelijke taakuitoefening door de brandweer en voor de organisatie van de hulpverleningsdiensten betrokken bij de rampenbestrijding. Het college van burgemeester en wethouders is verantwoording schuldig aan de gemeenteraad.

Brandweer

De brandweer in Nederland bestaat voor 86% uit vrijwilligers; beroepsbrandweerlieden zijn in de minderheid. De vrijwilligers volgen de zelfde opleidingen als de beroepsbrandweerlieden. Het enige verschil is dat vrijwel alle vrijwilligers een andere baan hebben naast hun brandweerbaan.

De brandweer in Nederland heeft drie taken:

- het voorkomen, beperken en bestrijden van brand, het beperken van brandgevaar, het voorkomen en beperken van ongevallen bij brand en al hetgeen daarmee verband houdt;
- het beperken en bestrijden van gevaar voor mensen en dieren bij ongevallen anders dan bij brand;
- de feitelijke uitvoering van werkzaamheden ter zake van het beperken en bestrijden van rampen en zware ongevallen, als bedoeld in de Wet rampen en zware ongevallen.

In beginsel heeft elke gemeente een gemeentelijk brandweerkorps, met aan het hoofd de gemeentelijke brandweercommandant. Vanwege de beperkingen die organisatie op gemeentelijk niveau stelt aan de beschikbaarheid van middelen en personeel wordt bij grootschalige incidenten vaak in regionaal verband bijstand verleend.
Met het oog op een efficiënte organisatie van de brandweer en de coördinatie van de hulpverlening zijn de gemeenten wettelijk verplicht tot samenwerking op regionaal niveau. Naast het verlenen van bijstand zijn de regionale brandweerkorpsen belast met de organisatie en coördinatie van de bestrijding van rampen en zware ongevallen. Het bestuur van de regionale brandweerkorpsen wordt gevormd door de burgemeesters van de deelnemende gemeenten. De operationele leiding is in handen van de regionaal commandant. Op dit moment zijn er 39 brandweerregio's in Nederland.

Bijstand wordt in eerste instantie verleend door gemeentelijke brandweerkorpsen uit dezelfde regio. Wanneer deze bijstand niet toereikend is, kan de burgemeester de Commissaris van de

Koningin verzoeken om bijstand vanuit andere regio's binnen de provincie. Indien ook deze bijstand onvoldoende is, verzoekt de Commissaris van de Koningin de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties om bijstand door regionale brandweerkorpsen uit andere provincies.

Bestrijding van rampen en zware ongevallen

In de Wet rampen en zware ongevallen is een ramp of zwaar ongeval omschreven als een gebeurtenis waardoor een ernstige verstoring van de openbare veiligheid is ontstaan, waarbij het leven en de gezondheid van vele personen of grote materiële belangen in ernstige mate worden bedreigd of zijn geschaad, en waarbij een gecoördineerde inzet van diensten en organisaties van verschillende disciplines is vereist om de dreiging weg te nemen of de schadelijke gevolgen te beperken. Deze beschrijving omvat ook een zwaar ongeval waarbij de inzet van diverse hulpverlenings-diensten, zoals de brandweer, politie en medische hulpverlenings-diensten vereist is.

Het uitgangspunt bij de bestrijding van rampen en zware ongevallen is dat de diensten en organisaties die belast zijn met de dagelijkse hulpverlening, deze taken ook uitvoeren in geval van rampen en zware ongevallen.
De brandweer vormt de kern van de organisatiestructuur voor de bestrijding van rampen en zware ongevallen. De brandweer heeft een coördinerende taak met betrekking tot de voorbereiding op de bestrijding van rampen en zware ongevallen en de daadwerkelijke bestrijding daarvan.

Om een adequate voorbereiding op de bestrijding van rampen en zware ongevallen te waarborgen kent de Wet rampen en zware ongevallen drie soorten plannen:

- rampenplannen;
- rampbestrijdingsplannen;
- provinciale coördinatieplannen.

In het rampenplan zijn te volgen algemene procedures en gemaakte afspraken en regelingen opgenomen die in geval van een ramp of zwaar ongeval gevolgd worden.

De burgemeester stelt voor elke ramp of elk zwaar ongeval, waarvan de plaats, de aard en de gevolgen voorzienbaar zijn, een rampbestrijdingsplan vast, waarin het geheel van bij die ramp of dat zware ongeval specifiek te nemen maatregelen is opgenomen.

Het rampbestrijdingsplan bevat derhalve concrete maatregelen die bij een bepaald soort ramp of zwaar ongeval genomen dienen te worden, waarbij prioriteit wordt gegeven aan de coördinatie van de werkzaamheden van de betrokken diensten en organisaties. Een rampbestrijdingsplan kan betrekking hebben op een in potentie gevaarlijke locatie (bijvoorbeeld een chemische fabriek waar gevaarlijke stoffen worden gebruikt, of een vliegveld), maar ook op een soort incident (bijvoorbeeld een overstroming of een bosbrand).

In een provinciaal coördinatieplan wordt in ieder geval opgenomen een schema met betrekking tot de leiding over en de gecoördineerde inzet van diensten en organisaties bij de bestrijding van een ramp of een zwaar ongeval op provinciaal niveau, alsmede gegevens over het verzoeken en verlenen van bijstand.

De burgemeester heeft het opperbevel in geval van een ramp of zwaar ongeval of van ernstige vrees voor het ontstaan daarvan. Dit houdt in dat de burgemeester bestuurlijk verantwoordelijk is voor de bestrijding van rampen en zware ongevallen. Iedereen die aan de bestrijding van een ramp of een zwaar ongeval deelneemt staat onder het bevel van de burgemeester.

Rampen en zware ongevallen of de gevolgen daarvan kunnen zich uitstrekken over meerdere gemeenten. In dat geval worden de werkzaamheden van de betrokken gemeenten gecoördineerd. Op bestuurlijk niveau coördineren de burgemeesters de bestrijding van de ramp of het zware ongeval. Zij kunnen één van hen aanwijzen als coördinerend burgemeester. De coördinerende burgemeester is echter niet autonoom. Elke burgemeester blijft verantwoordelijk voor de bestrijding van de ramp of het zware ongeval in zijn of haar gemeente.

De gemeentelijke brandweercommandant heeft de operationele leiding over de brandweer bij haar dagelijkse optreden. In geval van een ramp of een zwaar ongeval is de operationele leiding in handen van de commandant van de regionale brandweer. De brandweercommandant oefent zijn taken uit binnen de door de burgemeester gestelde grenzen. De commandant is aan de burgemeester verantwoording schuldig over de wijze waarop de hulpverleningsdiensten met elkaar samenwerken. De brandweercommandant ziet er op toe dat beleidsbeslissingen worden vertaald naar operationele bevelen en dat de bevelen door de betrokken hulpverleningsdiensten worden uitgevoerd. De hulpverleningsdiensten behouden echter hun eigen verantwoordelijkheden.

In geval van een ramp of zwaar ongeval van meer dan plaatselijke betekenis heeft de Commissaris van de Koningin coördinerende en bestuurlijke bevoegdheden. Hij of zij kan de burgemeesters aanwijzingen geven over het te volgen beleid en, indien nodig, voorzien in de operationele leiding van de bestrijding van de ramp of het zware ongeval. Het blijft echter de taak van de burgemeester te beslissen, op basis van de aanwijzingen, welke concrete maatregelen getroffen worden en hoe ze gebruik maken van hun bevoegdheden.

Indien het algemeen belang dat dringend eist, kan de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties de Commissaris van de Koningin aanwijzingen geven over het door hem inzake de bestrijding van de ramp of het zware ongeval te voeren beleid.

Geneeskundige hulpverlening bij rampen en zware ongevallen

De geneeskundige hulpverlening bij rampen en zware ongevallen is een integraal onderdeel van de bestrijding van rampen en zware ongevallen en heeft tot doel zo veel mogelijk slachtoffers zo goed mogelijk te behandelen.
Op organisatorisch niveau zijn er meerdere instellingen betrokken bij de geneeskundige hulpverlening. De gemeenten werken ook voor de geneeskundige hulpverlening samen op regionaal niveau. Over het algemeen zijn deze regio's (de huidige regio's op basis van de Wet geneeskundige hulpverlening bij rampen) gelijk aan de brandweerregio's waardoor taken op het gebied van de bestrijding van rampen en zware ongevallen eenvoudiger kunnen worden gecoördineerd en gecombineerd.
De ambulancediensten hebben de primaire verantwoordelijkheid om te voorzien in de geneeskundige hulpverlening bij 'gewone' ongevallen. Dit omvat voornamelijk eerste hulp ter plekke en het vervoeren van slachtoffers naar het ziekenhuis.
In geval van een ramp of een zwaar ongeval is de directeur van de Gemeentelijke Gezondheidsdienst (GGD) belast met de organisatie en de coördinatie van de betrokken geneeskundige hulpverleningsdiensten.
Deze bestuurlijke bevoegdheden worden uitgeoefend binnen de door de burgemeester van de getroffen gemeente en de operationele leiding gestelde grenzen. De directeur van de GGD kan op zijn beurt aanwijzingen geven aan de geneeskundige organisaties en diensten.

In geval van een ramp of zwaar ongeval kan geneeskundige bijstand van buiten de regio worden gevraagd. Hiervoor geldt dezelfde procedure als die hierboven bij de bestrijding van rampen en zware ongevallen is beschreven.

Op het moment van verschijnen van deze publicatie wordt gewerkt aan de verbetering van de spoedeisende medische hulpverlening en de geneeskundige hulpverlening bij rampen. Deze verbetering krijgt vorm binnen het Project Geneeskundige Hulpverlening bij Ongevallen en Rampen, een gezamenlijk project van de ministeries van Volksgezondheid, Welzijn en Sport en Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.
De verbetering wordt onder andere bereikt door het tot stand brengen van een aangepaste bestuurlijke en organisatorische structuur. Gestreefd wordt naar het bestuurlijk in één hand brengen van de verantwoordelijkheid voor en het aanbrengen van een centraal regiepunt in de ‘schakels’ van de ‘keten” van spoedeisende medische hulpverlening en geneeskundige hulpverlening bij rampen. Dit door het creëren van een regionaal geneeskundige functie.

Brandweerwet 1985

Wet van 30 januari 1985, houdende nieuwe regels
met betrekking tot het brandweerwezen

A

Met betrekking tot het brandweerwezen wordt de volgende wet vastgesteld:

Artikel 1

1 Er is in elke gemeente een gemeentelijke brandweer, behoudens indien ingevolge samenwerking met andere gemeenten een regeling ter zake tot stand gekomen is.

2 De gemeenteraad regelt de organisatie, het beheer en de taak van de gemeentelijke brandweer bij verordening.

3 De regels inzake de organisatie betreffen in elk geval de personeels- en materieelssterkte. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen over de minimumsterkte voorschriften worden gegeven.

4 Burgemeester en wethouders hebben de zorg voor:

a het voorkomen, beperken en bestrijden van brand, het beperken van brandgevaar, het voorkomen en beperken van ongevallen bij brand en al hetgeen daarmee verband houdt;

b het beperken en bestrijden van gevaar voor mensen en dieren bij ongevallen anders dan bij brand.

5 Burgemeester en wethouders zijn belast met het benoemen, schorsen en ontslaan van het personeel van de gemeentelijke brandweer.

6 De taak van de brandweer bestaat in elk geval uit de feitelijke uitvoering van werkzaamheden ter zake van de in het vierde lid genoemde onderwerpen alsmede ter zake van het beperken en bestrijden van rampen en zware ongevallen als bedoeld in artikel 1 van de Wet rampen en zware ongevallen.

Artikel 2

Besluiten tot vaststelling, wijziging of intrekking van de in artikel 1, tweede lid, bedoelde regels worden binnen een week na de vaststelling aan gedeputeerde staten gezonden.

Artikel 3

1 Gedeputeerde staten wijzen de gemeenten aan waarvan de besturen een gemeenschappelijke regeling moeten treffen teneinde een doelmatig georganiseerde en gecoördineerde uitvoering te bewerkstelligen van de werkzaamheden, bedoeld in artikel 1, zesde lid, en overigens een goede hulpverlening bij een ongeval of ramp te bevorderen.

2 Bij de regeling wordt een openbaar lichaam (regionale brandweer) ingesteld. Het openbaar lichaam is rechtspersoon. Daaraan worden in elk geval de volgende taken opgedragen:

1° zorg te dragen voor

a het instellen en in stand houden van een regionale brandweeralarmcentrale;

b het aanschaffen en beheren van gemeenschappelijk materieel;

c het benoemen, schorsen en ontslaan van de commandant en het overige personeel van de regionale brandweer en het vaststellen van een instructie voor het personeel;

d het beschikbaar stellen van personeel en materieel in de gevallen, bedoeld in de artikelen 8 en 9;

e het voorbereiden van de coördinatie bij de bestrijding van rampen en zware ongevallen;

f het voorbereiden van de organisatie voor het optreden van de brandweer in buitengewone omstandigheden en het regelen van de operationele leiding bij de bestrijding van rampen en zware ongevallen;

g het verzamelen en evalueren van gegevens ten behoeve van de waarschuwing en alarmering van de bevolking in geval van een ramp of een zwaar ongeval of van ernstige vrees voor het ontstaan daarvan;

h het waarschuwen van de bevolking door middel van het sirenenet, het verkennen van gevaarlijke stoffen en het verrichten van ontsmetting.

2°

a het adviseren van de gemeentebesturen op het gebied van de brandpreventie,

b het adviseren van de gemeentebesturen ter zake van voorbereidende maatregelen op het gebied van de brandbestrijding en -beperking in bepaalde objecten,

c het adviseren van de gemeentebesturen over het aanschaffen van materieel, een en ander overeenkomstig de in de regeling neergelegde regels.

3°

a het verzorgen van oefeningen met het oog op het optreden in groter verband;

b het verzorgen van opleidingen.

3 De regeling bevat bepalingen omtrent onderlinge bijstand bij het beperken en bestrijden van brand en bij de hulpverlening bij ongevallen en rampen, alsmede omtrent de feitelijke leiding over de brandweer bij het optreden in groter verband.

Artikel 4

[Vervallen]

Artikel 5

1 Tot vergoeding van de kosten die voor de regionale brandweren voortvloeien uit de uitoefening van hun taken in het kader van de rampenbestrijding in buitengewone omstandigheden en de voorbereiding daarop wordt uit ‘s Rijks kas een bijdrage verleend.
2 Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld over het bepaalde in het eerste lid.

Artikel 6

1 De voorzitter van het dagelijks bestuur van de regionale brandweer stelt met het oog op het verlenen van bijstand een organisatie-overzicht op waarin worden aangegeven:
   a de organisatie van de brandweer voor het optreden in groter verband;
   b de werkelijke sterkte in personeel en materieel opzicht van de brandweren van de deelnemende gemeenten en van de regionale brandweer.
2 Het organisatie-overzicht wordt voor 1 april van ieder jaar ter kennisneming toegezonden aan Onze Minister van Binnenlandse Zaken, Onze commissaris in de provincie en aan de besturen der deelnemende gemeenten. Het geeft de stand van zaken weer per 1 januari van dat jaar.

Artikel 7

1 Indien de bijstand, verleend door de regionale brandweer waaraan de gemeente deelneemt, niet toereikend is, verzoekt de burgemeester Onze commissaris in de provincie de nodige voorzieningen te treffen.
2 De burgemeester doet de voorzitter van het dagelijks bestuur van de regionale brandweer mededeling van het doen van een verzoek, als bedoeld in het eerste lid.

Artikel 8

1 De voorzitter van het dagelijks bestuur van de regionale brandweer stelt op verzoek van Onze commissaris in de provincie waarin de plaats van vestiging is gelegen personeel en materieel ter beschikking ten behoeve van

bijstand binnen de provincie. De gemeentebesturen verlenen de voorzitter de hiervoor nodige medewerking.

2 Onze commissaris in de provincie doet Onze Minister van Binnenlandse Zaken mededeling van het doen van een verzoek, als bedoeld in het eerste lid.

Artikel 9

1 Indien de bijstand, verleend ingevolge artikel 8, niet toereikend is, verzoekt Onze commissaris in de provincie Onze Minister van Binnenlandse Zaken de nodige voorzieningen te treffen. Deze wendt zich tot Onze commissarissen van andere provincies.

2 De voorzitter van het dagelijks bestuur van de regionale brandweer stelt op verzoek van Onze commissaris in de provincie waarin de plaats van vestiging is gelegen personeel en materieel ter beschikking ten behoeve van bijstand buiten de provincie. De gemeentebesturen verlenen de voorzitter de hiervoor nodige medewerking.

Artikel 10

Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Onze commissaris in de provincie treffen de nodige voorbereidende maatregelen met het oog op de uitoefening van hun bevoegdheden bedoeld in de artikelen 8 en 9. Voorzover deze maatregelen van rechtstreeks belang zijn voor een regionale brandweer, treffen Onze Minister van Binnenlandse Zaken, onderscheidenlijk Onze commissaris in de provincie deze niet dan na overleg met Onze commissaris in de provincie, onderscheidenlijk de voorzitter van het dagelijks bestuur van de regionale brandweer.

Artikel 11

1 In de kosten die voor de regionale brandweren en de gemeenten voortvloeien uit de uitvoering van de artikelen 8, eerste lid en 9, tweede lid, kan uit ‘s Rijks kas een bijdrage worden verleend.

2 Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld over het bepaalde in het eerste lid.

Artikel 12

De gemeenteraad stelt bij verordening regels vast omtrent het voorkomen, beperken en bestrijden van brand, het beperken van brandgevaar en het voorkomen en beperken van ongevallen bij brand en al hetgeen daarmee verband houdt (brandbeveiligingsverordening), voor zover daarin niet bij of krachtens de Woningwet of enige andere wet is voorzien.

Artikel 13

1 Burgemeester en wethouders kunnen een inrichting die in geval van een brand of ongeval bijzonder gevaar kan opleveren voor de openbare veiligheid aanwijzen als bedrijfsbrandweerplichtig. Het hoofd of de bestuurder van een aangewezen inrichting is verplicht er voor te zorgen, dat in die inrichting kan worden beschikt over een bedrijfsbrandweer, die voldoet aan de bij de aanwijzing gestelde eisen inzake personeel en materieel. Voordat een aanwijzing plaatsvindt, horen burgemeester en wethouders het hoofd of de bestuurder van de inrichting.

2 In afwijking van het eerste lid vindt de aanwijzing door Onze Minister van Binnenlandse Zaken plaats indien het een inrichting betreft die is gelegen op of deel uitmaakt van een bij de krijgsmacht in gebruik zijnd terrein, voor zover er gegevens in het geding zijn waarvan de geheimhouding door het belang van de veiligheid van de staat is geboden. Voordat een aanwijzing plaatsvindt, hoort Onze Minister van Binnenlandse Zaken het hoofd of de bestuurder van de inrichting.

3 Bij algemene maatregel van bestuur wordt bepaald welke inrichtingen kunnen worden aangewezen, welke eisen inzake personeel en materieel kunnen worden gesteld en worden nadere regels gegeven betreffende de wijze van totstandkoming van een aanwijzing.

4 Het hoofd of de bestuurder van een inrichting als bedoeld in het derde lid is verplicht burgemeester en wethouders en Onze Minister van Binnenlandse Zaken de nodige inlichtingen te verstrekken ten behoeve van de uitoefening van de in dit artikel bedoelde bevoegdheid tot aanwijzing.

6 Voor 1 februari van ieder jaar zendt het hoofd of de bestuurder van een aangewezen inrichting aan het gemeentebestuur en Onze Minister van Binnenlandse Zaken een overzicht van de werkelijke sterkte van de bedrijfsbrandweer op 1 januari van dat jaar.

7 Het hoofd of de bestuurder van een aangewezen inrichting draagt er zorg voor dat de bedrijfsbrandweer ter zake van het optreden, dat noodzakelijk is ter bestrijding van brand of van gevaar anderszins binnen de inrichting, de aanwijzingen opvolgt van degene die op grond van een wettelijk voorschrift met de feitelijke leiding van die bestrijding is belast.

Artikel 14

1 Bij algemene maatregel van bestuur kunnen voor het personeel van de gemeentelijke brandweer, de regionale brandweer en het Nederlands instituut voor brandweer en rampenbestrijding, bedoeld in artikel 18a, eerste lid, regels worden gegeven ten aanzien van:
   a de eisen van aanstelling en bevordering;
   b de rangen;
   c de eisen met betrekking tot de keuring en de controle op lichamelijke en geestelijke geschiktheid;
   d de kleding en de uitrusting.
2 Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gegeven betreffende de wijze waarop met de daarvoor in aanmerking komende vakorganisaties van overheidspersoneel overleg wordt gepleegd over het ontwerp van een maatregel, vast te stellen krachtens het eerste lid van dit artikel.

Artikel 15

Bij algemene maatregel van bestuur wordt vastgesteld welke opleidingen worden afgesloten met een rijksexamen.
Onze Minister van Binnenlandse Zaken stelt het examenreglement vast en geeft het diploma af.

Artikel 15a

[Door vernummering is dit artikel vervallen.]

Artikel 16

[Vervallen.]

Artikel 17

1 Bij algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gegeven betreffende de veiligheid, deugdelijkheid,

normalisatie en standaardisatie waaraan brandweer- en reddingsmaterieel moet voldoen, dat met het oog op gebruik hier te lande wordt vervaardigd, ingevoerd of in de handel gebracht.

2 Voor verrichtingen van overheidswege, die krachtens een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het eerste lid worden gedaan kunnen overeenkomstig daarbij te stellen regels vergoedingen in rekening worden gebracht. Deze vergoedingen worden niet in rekening gebracht aan publiekrechtelijke lichamen.

Artikel 18

[Vervallen.]

Artikel 18a

1 Er is een Nederlands instituut voor brandweer en rampenbestrijding. Het instituut bezit rechtspersoonlijkheid.

2 Het instituut heeft de volgende taken:

a het verzorgen van de officiersopleidingen voor de brandweer die met een rijksexamen als bedoeld in artikel 15 worden afgesloten,

b het verzorgen van de door Onze Minister van Binnenlandse Zaken aan te wijzen andere opleidingen die met een rijksexamen als bedoeld in artikel 15 worden afgesloten,

c het werven en selecteren van kandidaten voor opleidingen, bedoeld onder a en b, en

d het ontwikkelen van leerstof en instructiemethoden en -middelen voor de opleidingen, bedoeld onder a en b.

3 Het instituut kan andere werkzaamheden verrichten dan die welke uit de in het tweede lid genoemde taken voortvloeien, voor zover het betreft:

a het verzorgen van andere opleidingen op het gebied van de brandweerzorg en de rampenbestrijding dan die welke in het tweede lid, onder a en b zijn bedoeld, en van oefeningen op dat gebied,

b het werven en selecteren van kandidaten voor opleidingen en oefeningen, bedoeld onder a,

c het ontwikkelen van leerstof en instructiemethoden en -middelen voor andere opleidingen dan die welke in het tweede lid, onder a en b, zijn bedoeld,

d het vaststellen van examenreglementen voor opleidingen die niet met een rijksexamen als bedoeld in artikel 15 worden afgesloten,

e het ontwikkelen, in stand houden en beschikbaar stellen van expertise met betrekking tot de brandweerzorg en rampenbestrijding en
f het verrichten van andere activiteiten die de deskundigheid van personen op het gebied van de brandweerzorg en rampenbestrijding of het functioneren van de organisaties waarvoor zij werkzaam zijn, bevorderen.

4 De in het derde lid genoemde werkzaamheden mogen niet leiden tot concurrentievervalsing ten opzichte van private aanbieders van vergelijkbare diensten en worden tegen kostendekkende tarieven verricht.

5 De inkomsten van het instituut bestaan uit:
a de kosten die het instituut bij de uitvoering van de in het tweede lid bedoelde taken en de in het derde lid bedoelde werkzaamheden bij derden in rekening brengt,
b de bijdragen, bedoeld in artikel 18e, eerste lid, en
c andere baten.

6 Het instituut trekt geen gelden aan die dagelijks of op termijn opvorderbaar zijn. In afwijking van de eerste volzin is het het instituut toegestaan ter overbrugging van tijdelijke kastekorten bij een kredietinstelling tijdelijke kredieten in rekening-courant op te nemen.

Artikel 18b

1 Het instituut heeft een bestuur dat uit vijf leden bestaat, waaronder de voorzitter.

2 De voorzitter en de overige leden van het bestuur worden bij koninklijk besluit benoemd, geschorst en ontslagen. De Raad, bedoeld in artikel 18c, zevende lid, kan een aanbeveling doen voor de voordracht voor het koninklijk besluit tot benoeming.

3 De leden van het bestuur hebben, behoudens tussentijds ontslag, zitting voor vier jaren. Zij kunnen ten hoogste eenmaal worden herbenoemd.

Artikel 18c

1 Het bestuur heeft de algemene leiding over het instituut.

2 Het bestuur benoemt een directeur, die de dagelijkse leiding over het instituut heeft.

3 Het bestuur stelt bij reglement regels over de inrichting en werkwijze van het instituut en nadere regels over de taken en bevoegdheden van de directeur vast.

4 Het bestuur stelt jaarlijks een begroting van de inkomsten en uitgaven voor het daarop volgende kalenderjaar, een meerjarenraming van de inkomsten en uitgaven voor de daarop volgende vier kalenderjaren en de rekening en verantwoording van de inkomsten en uitgaven van het daaraan voorafgaande kalenderjaar vast. Deze behoeven de goedkeuring van Onze Minister van Binnenlandse Zaken.

5 Het bestuur verstrekt desgevraagd aan Onze Minister van Binnenlandse Zaken de voor de uitoefening van zijn taak benodigde inlichtingen. Onze Minister van Binnenlandse Zaken kan inzage vorderen van zakelijke gegevens en bescheiden, voor zover dat voor de vervulling van zijn taak redelijkerwijs nodig is.

6 Het bestuur stelt jaarlijks voor 1 april een verslag op van de werkzaamheden, het gevoerde beleid in het algemeen en de doelmatigheid en doeltreffendheid van zijn werkwijze in het bijzonder in het afgelopen kalenderjaar. Het verslag wordt aan Onze Minister van Binnenlandse Zaken toegezonden en algemeen verkrijgbaar gesteld.

7 Het bestuur stelt bij reglement een Raad voor het Nederlands instituut voor brandweer en rampenbestrijding in, waarin vertegenwoordigers zitting hebben uit de kring van openbare lichamen en organisaties die een taak vervullen op het terrein van de brandweerzorg en rampenbestrijding. Het bestuur voert overleg met de Raad over aangelegenheden die betrekking hebben op het instituut in het algemeen en de opleidingen in het bijzonder. In het reglement, bedoeld in het derde lid, worden regels gegeven over de samenstelling, taak en werkwijze van de Raad alsmede over de wijze van benoeming van de leden van de Raad.

Artikel 18d

1 Het personeel van het instituut is ambtenaar in de zin van de Ambtenarenwet.

2 De regels die op grond van artikel 125, eerste lid, van de Ambtenarenwet zijn vastgesteld voor de ambtenaren die bij een ministerie anders dan het Ministerie van Defensie zijn aangesteld, zijn van overeenkomstige toepassing op de ambtenaren die in dienst van het instituut zijn. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden vastgesteld.

3 In afwijking van de in het tweede lid bedoelde regels kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur

regels worden gegeven voor de ambtenaren die bij het instituut zijn aangesteld voor de duur van een opleiding als bedoeld in artikel 15, voor zover dit in verband met hun bijzondere positie noodzakelijk is.

Artikel 18e

1 Onze Minister van Binnenlandse Zaken verstrekt het instituut jaarlijks uit ‘s Rijks kas een bijdrage met het oog op de kosten van de uitvoering van de in artikel 18a, tweede lid, bedoelde taken. Onze Minister van Binnenlandse Zaken kan het instituut een tijdelijke bijdrage voor een bijzonder doel verstrekken.
2 Onze Minister van Binnenlandse Zaken kan beleidsregels vaststellen over de uitvoering van de aan het instituut toegekende taken.

Artikel 18f

1 Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gegeven over:
   a de taken en bevoegdheden van het bestuur,
   b de openbaarheid van de vergaderingen van het bestuur, en
   c de voorwaarden waaronder en de wijze waarop de bijdragen, bedoeld in artikel 18e, eerste lid, worden verstrekt.
2 Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gegeven over de controle op de rechtmatigheid van het gevoerde financiële beheer en de verantwoording daarover en op de doelmatigheid van het beheer, de organisatie en het gevoerde beleid van het bestuur.

Artikel 18g

1 Er is een Nederlands bureau brandweerexamens dat rechtspersoonlijkheid bezit.
2 Het bureau heeft tot taak:
   a te zorgen voor de ontwikkeling, de uitvoering, de organisatie en de afneming van een rijksexamen als bedoeld in artikel 15;
   b het afgeven van vrijstellingen en certificaten;
   c het vaststellen van de uitslag van een examen en het adviseren aan Onze Minister van Binnenlandse Zaken over het afgeven van een diploma.

3 Het bureau kan andere werkzaamheden verrichten dan die welke uit het tweede lid voortvloeien, voor zover het betreft:
   a het zorgen voor de ontwikkeling, de uitvoering, de organisatie en de afneming van andere examens op het gebied van de brandweerzorg en de rampenbestrijding dan die welke in het tweede lid, onder a, zijn bedoeld, alsmede het afgeven van vrijstellingen, certificaten en diploma's;
   b het ontwikkelen, het in stand houden en het beschikbaar stellen van expertise met betrekking tot de examinering van opleidingen op het gebied van de brandweerzorg en de rampenbestrijding.

4 De in het derde lid genoemde werkzaamheden mogen niet leiden tot concurrentievervalsing ten opzichte van private aanbieders van vergelijkbare diensten en worden tegen kostendekkende tarieven verricht.
5 Het bureau heeft een bestuur dat bestaat uit zeven leden, de voorzitter daaronder begrepen.
6 Onze Minister van Binnenlandse Zaken benoemt, schorst en ontslaat de leden van het bestuur. Onze Minister van Binnenlandse Zaken kan een vertegenwoordiger benoemen die deelneemt aan de beraadslagingen van het bestuur.
7 Het bestuur stelt bij reglement regels met betrekking tot de uitvoering, de organisatie en de afneming van een rijksexamen als bedoeld in artikel 15.
8 Het bestuur verstrekt desgevraagd aan Onze Minister van Binnenlandse Zaken de voor de uitoefening van zijn taak benodigde inlichtingen. Onze Minister van Binnenlandse Zaken kan inzage vorderen van zakelijke gegevens en bescheiden, voor zover dat voor de vervulling van zijn taak redelijkerwijs nodig is.
9 Onze Minister van Binnenlandse Zaken kan beleidsregels vaststellen over de uitvoering van de aan het bureau toegekende taken.
10 Het personeel van het bureau is ambtenaar in de zin van de Ambtenarenwet, behoudens degenen met wie een arbeidsovereenkomst is gesloten naar burgerlijk recht. Het bestuur stelt bij reglement regels met betrekking tot de onderwerpen, genoemd in artikel 125, eerste lid, van de Ambtenarenwet. Indien het bestuur, ondanks daartoe strekkende uitnodiging, nalatig blijft hieraan uitvoering te geven, stelt Onze Minister van Binnenlandse Zaken bedoeld reglement vast.

11 De inkomsten van het bureau bestaan uit de kosten die het bij de uitvoering van de taken, bedoeld in het tweede lid, en de werkzaamheden, bedoeld in het derde lid, bij derden in rekening brengt en andere baten.
12 De begroting van de inkomsten en uitgaven voor het daarop volgende kalenderjaar, de meerjarenraming van de inkomsten en uitgaven en het jaarverslag van het voorafgaande kalenderjaar behoeven de goedkeuring van Onze Minister van Binnenlandse Zaken.
13 Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gesteld met betrekking tot de inrichting en de werkwijze van het bureau, de taak, de samenstelling en de openbaarheid van de vergaderingen van het bestuur en de controle op het financieel beheer.
14 Het bureau stelt jaarlijks een verslag op van de werkzaamheden, het gevoerde beleid in het algemeen en de doelmatigheid en doeltreffendheid van zijn werkwijze in het bijzonder in het afgelopen kalenderjaar. Het verslag wordt aan Onze Minister van Binnenlandse Zaken toegezonden en algemeen verkrijgbaar gesteld.

Artikel 19

1 Onze Minister van Binnenlandse Zaken heeft, voor zover dit uit een oogpunt van algemene brandweerzorg en rampenbestrijding noodzakelijk is, tot taak:
   a het toetsen van de wijze waarop een bestuursorgaan van een provincie, een gemeente, een lichaam dat bij gemeenschappelijke regeling is ingesteld dan wel een ander openbaar lichaam hun taken uitvoeren met betrekking tot het voorkomen van, het voorbereiden op en het bestrijden van een brand, ongeval of ramp;
   b het verrichten van onderzoek naar aanleiding van een brand, ongeval of ramp.
2 Een bestuursorgaan van een provincie, een gemeente, een lichaam dat bij gemeenschappelijke regeling is ingesteld of een ander openbaar lichaam is desgevraagd verplicht de door Onze Minister van Binnenlandse Zaken aangewezen ambtenaren de inlichtingen te verstrekken die zij redelijkerwijs nodig hebben in verband met de uitvoering van een toets als bedoeld in het eerste lid, onderdeel a.
3 Een bestuursorgaan van één van de openbare lichamen, bedoeld in het tweede lid, of van het Rijk dan wel een ieder die werkzaam is bij een organisatie, een instelling, een inrichting die of een bedrijf dat betrokken is bij een brand,

ongeval of ramp is desgevraagd verplicht de door Onze Minister van Binnenlandse Zaken aangewezen ambtenaren de inlichtingen te verstrekken die zij redelijkerwijs nodig hebben in verband met het verrichten van een onderzoek als bedoeld in het eerste lid, onderdeel b.

Artikel 20

1 De burgemeester, de commandant van de gemeentelijke brandweer, de commandant van de regionale brandweer en het door hen aangewezen ter plaatse dienstdoende personeel van de brandweer, alsmede de door Onze Minister van Binnenlandse Zaken aangewezen ambtenaren, bedoeld in artikel 19, tweede en derde lid, hebben vrije toegang tot alle plaatsen, voor zover dat redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is. Zo nodig verschaffen zij zich de toegang met behulp van de sterke arm. Zij kunnen zich bij het binnentreden doen vergezellen van door hen aangewezen personen.

2 De burgemeester, de commandant van de gemeentelijke brandweer, de commandant van de regionale brandweer en het door hen aangewezen ter plaatse dienstdoende personeel van de brandweer, alsmede de door Onze Minister van Binnenlandse Zaken aangewezen ambtenaren, bedoeld in artikel 19, tweede en derde lid, zijn bevoegd alle benodigde uitrustingsstukken en hulpmiddelen op de plaatsen, bedoeld in het eerste lid, mee te nemen en daarvan op zodanige wijze gebruik te maken als zij voor een goede vervulling van hun taak noodzakelijk achten.

Artikel 21

1 Met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de artikelen 13 en 17 zijn belast de bij besluit van Onze Minister van Binnenlandse Zaken aangewezen ambtenaren. Zij kunnen tevens worden belast met het toezicht op de veiligheid en deugdelijkheid van brandweer- en reddingsmaterieel. Van het besluit wordt mededeling gedaan door plaatsing in de Staatscourant.

2 Met het toezicht op de naleving van de brandbeveiligingsverordening, bedoeld in artikel 12, zijn belast de bij besluit van het college van burgemeester en wethouders aangewezen ambtenaren.

Artikelen 21a-22

[Deze artikelen zijn vervallen.]

Artikel 23

1 Op overtreding van de regels van de brandbeveiligingsverordening en in het bij of krachtens artikel 17, eerste lid, bepaalde kan als straf gesteld worden hechtenis van ten hoogste een jaar of geldboete van de derde categorie.
2 Overtreding van het bij of krachtens artikel 13, eerste, vierde en vijfde lid bepaalde, en artikel 22, eerste en tweede lid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een jaar of geldboete van de derde categorie.
3 In geval van overtreding van artikel 13, eerste lid, kan als bijkomende straf worden opgelegd gehele of gedeeltelijke stillegging van de inrichting voor een tijd van ten hoogste een jaar.
4 De feiten zijn overtredingen.

Artikel 24

1 Met de opsporing van de bij artikel 23 strafbaar gestelde feiten zijn, onverminderd artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering, belast de ambtenaren, aangewezen bij besluit van Onze Minister van Binnenlandse Zaken.
2 Onverminderd de eisen, gesteld krachtens de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 142, vierde lid, van het Wetboek van Strafvordering, kan slechts als opsporingsambtenaar worden aangewezen degene die voldoet aan de door Onze Minister van Binnenlandse Zaken te stellen regels over de eisen van bekwaamheid.
3 Artikel 21, tweede tot en met vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing.
4 De opsporingsambtenaren zijn bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen.

Artikel 25

[Vervallen.]

Artikel 26

1 Binnen twee jaren na de datum van inwerkingtreding van deze wet worden door de gemeenteraad, voor zover nodig, een verordening als bedoeld in artikel 1, tweede lid, welke voldoet aan de eisen gesteld bij of krachtens deze wet, alsmede een brandbeveiligingsverordening vastgesteld.

2 Regels vastgesteld op grond van artikel 1, eerste lid, van de Brandweerwet (wet van 23 juni 1952, Stb. 362), voorschriften vastgesteld op grond van artikel 174bis van de gemeentewet, voorschriften vastgesteld overeenkomstig het bepaalde in artikel 168 van de gemeentewet, welke voorzien in onderwerpen vermeld in artikel 1 of artikel 12 van deze wet, blijven, voor zover zij niet in strijd zijn met het bij of krachtens deze wet bepaalde, van kracht. Gemeenschappelijke regelingen tussen gemeenten inzake de brandweer die dezelfde gemeenten betreffen als de krachtens artikel 3, eerste lid, artikel 4, derde lid of artikel 4, vierde lid, aangewezen gemeenten vervallen twee jaren na de datum van inwerkingtreding van deze wet, tenzij zij eerder aan deze wet zijn aangepast.

Artikel 27

[Vervallen.]

Artikel 28

De Brandweerwet (wet van 23 juni 1952, Stb. 362) wordt ingetrokken.

Artikel 29

Deze wet kan worden aangehaald als Brandweerwet met vermelding van het jaartal van het Staatsblad waarin zij zal worden geplaatst.

B

[Bevat wijzigingen in andere regelgeving.]

C

De onderdelen A en B treden in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen verschillend kan worden gesteld.

Wet Rampen en Zware Ongevallen

Wet van 30 januari 1985, houdende regels inzake de rampenbestrijding en de voorbereiding daarop

Hoofdstuk I Begripsomschrijvingen

Artikel 1

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

a Onze Minister: Onze Minister van Binnenlandse Zaken;

b ramp of zwaar ongeval: een gebeurtenis

1° waardoor een ernstige verstoring van de openbare veiligheid is ontstaan, waarbij het leven en de gezondheid van vele personen of grote materiële belangen in ernstige mate worden bedreigd of zijn geschaad, en

2° waarbij een gecoördineerde inzet van diensten en organisaties van verschillende disciplines is vereist om de dreiging weg te nemen of de schadelijke gevolgen te beperken.

Hoofdstuk II Voorbereiding van de bestrijding van rampen en zware ongevallen

§ 1 Algemene bepalingen

Artikel 2

Burgemeester en wethouders zijn belast met de voorbereiding van de bestrijding van rampen en zware ongevallen in de gemeente, voor zover niet bij of krachtens de wet anders is bepaald.
Zij bevorderen in het bijzonder het houden van oefeningen en de totstandkoming van afspraken, die nodig zijn voor een doelmatige bestrijding van rampen en zware ongevallen.

Artikel 2a

1 Burgemeester en wethouders dragen er zorg voor dat de bevolking, Onze commissaris in de provincie, en Onze Minister op passende wijze informatie wordt verschaft over de rampen en zware ongevallen die de bevolking en het milieu kunnen treffen, de maatregelen die zijn getroffen ter voorkoming en bestrijding van deze rampen en zware ongevallen en de bij deze rampen en zware ongevallen te volgen gedragslijn.

2 Burgemeester en wethouders dragen er zorg voor dat de bij de bestrijding van rampen en zware ongevallen betrokken personen op passende wijze informatie wordt verschaft over

de rampen en zware ongevallen die de bevolking en het milieu kunnen treffen, de risico's die hun inzet kan hebben voor hun gezondheid en de voorzorgsmaatregelen die in verband daarmee zijn of zullen worden getroffen.

3 Onze Minister draagt er zorg voor dat alle staten waarvan de bevolking en het milieu door rampen en zware ongevallen op Nederlands grondgebied kunnen worden getroffen, de informatie over de onderwerpen, bedoeld in het eerste lid, wordt verschaft, voor zover deze niet reeds op grond van andere voorschriften is verschaft.

4 Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gegeven over de inhoud van de informatie, bedoeld in het eerste, tweede en derde lid, en over de wijze waarop de in die leden bedoelde taken worden uitgevoerd.

Artikel 2b

Indien een ramp of een zwaar ongeval heeft plaatsgevonden, dragen burgemeester en wethouders van de gemeente waar de ramp of het zware ongeval zich heeft voorgedaan, zorg voor een volledige analyse van de ramp of het zware ongeval en doen zij zo nodig aanbevelingen om een soortgelijke ramp of een soortgelijk zwaar ongeval in de toekomst te voorkomen en de gevolgen ervan te beperken.

Artikel 2c

1 Een ieder die beschikt over relevante veiligheidstechnische gegevens, verschaft burgemeester en wethouders de informatie die nodig is, opdat zij hun taken, bedoeld in de artikelen 2a, eerste en tweede lid, en 2b naar behoren kunnen uitvoeren. Dit geldt niet voor zover deze informatie reeds op grond van andere voorschriften is verschaft of kan worden verkregen.

2 Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gegeven over de inhoud van de informatie, bedoeld in het eerste lid, alsmede over de wijze waarop de informatie wordt verschaft en welke natuurlijke personen of rechtspersonen de informatie verplicht zijn te verschaffen.

3 Dit artikel is niet van toepassing op gegevens waarvan de geheimhouding door het belang van de veiligheid van de staat is geboden.

§ 2 Rampenplannen

Artikel 3

1 De gemeenteraad stelt voor het gehele gebied van de gemeente een rampenplan vast.
2 In het rampenplan kan worden bepaald, dat burgemeester en wethouders volgens in het plan te geven regels het plan moeten uitwerken of binnen daarbij te bepalen grenzen het plan kunnen wijzigen.

Artikel 4

1 Het rampenplan dient in ieder geval te bevatten:
   a begripsomschrijvingen;
   b een overzicht van de soorten rampen en zware ongevallen die de gemeente kunnen bedreigen;
   c een overzicht van diensten, instanties, organisaties en individuele personen, die bij de bestrijding van rampen en zware ongevallen kunnen worden betrokken;
   d een schema met betrekking tot de leiding over en de gecoördineerde inzet van diensten en organisaties bij de bestrijding van rampen en zware ongevallen;
   e een intern en extern verbindings- en alarmeringsschema;
   f regels over de wijze waarop burgemeester en wethouders de informatie, bedoeld in artikel 2a, eerste en tweede lid, verschaffen, en over de wijze waarop de burgemeester de informatie, bedoeld in artikel 11a, eerste en tweede lid, verschaft, alsmede een plan in hoofdlijnen met betrekking tot de waarschuwing van de bevolking;
   g een plan in hoofdlijnen met betrekking tot maatregelen te nemen bij een verplaatsing van bevolking;
   h een plan in hoofdlijnen met betrekking tot de geneeskundige organisatie op het terrein waar een ramp of een zwaar ongeval heeft plaatsgevonden;
   i een plan in hoofdlijnen met betrekking tot de opvang en verzorging van slachtoffers;
   j een plan in hoofdlijnen met betrekking tot de voedselvoorziening van de bevolking;
   k een plan in hoofdlijnen met betrekking tot maatregelen ten behoeve van de bevoorrading van met de bestrijding van rampen en zware ongevallen belaste diensten en organisaties;

l een plan in hoofdlijnen met betrekking tot het beperken van de schadelijke gevolgen;
m regels over de vastlegging van gegevens met betrekking tot veroorzaakte schade;
n regels over de organisatie en inrichting van een centraal registratie- en inlichtingenbureau;
o regels over de verslaglegging;
p een verzendlijst.

2 In het rampenplan dient de afstemming op plannen, vastgesteld voor het gebied van aangrenzende gemeenten en van aangrenzende gebieden in andere staten, te zijn gewaarborgd.

Artikel 5

1 Het rampenplan wordt uiterlijk een maand na de vaststelling door burgemeester en wethouders aan gedeputeerde staten en, ter kennisneming, aan Onze commissaris in de provincie gezonden.
2 Wijzigingen in het rampenplan alsmede uitwerkingen daarvan, als bedoeld in artikel 3, tweede lid, worden uiterlijk een maand na de vaststelling aan gedeputeerde staten, en ter kennisneming, aan Onze commissaris in de provincie gezonden.

Artikel 6

1 Gedeputeerde staten kunnen het gemeentebestuur uitnodigen het rampenplan, de uitwerkingen en wijzigingen, als bedoeld in artikel 3, tweede lid, daaronder begrepen, binnen een door hen te bepalen termijn te wijzigen, indien zij van oordeel zijn dat het plan niet voldoet aan de eisen, bij de wet gesteld.
2 Gedeputeerde staten plegen alvorens gebruik te maken van hun bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid, overleg met het betrokken gemeentebestuur.
3 Indien het gemeentebestuur geen gevolg geeft aan een uitnodiging op grond van het eerste lid, gaan gedeputeerde staten op kosten van de gemeente tot wijziging van het rampenplan over.

§ 3 Rampbestrijdingsplannen

Artikel 7

1 De burgemeester stelt voor elke ramp of elk zwaar ongeval, waarvan de plaats, de aard en de gevolgen voorzienbaar zijn, een rampbestrijdingsplan vast, waarin het geheel van bij die ramp of dat zware ongeval te nemen maatregelen is opgenomen. Het plan is niet openbaar.
2 In het rampbestrijdingsplan dient de afstemming op plannen, vastgesteld voor het gebied van aangrenzende gemeenten en voor aangrenzende gebieden in andere staten, te zijn gewaarborgd.
3 Elk rampbestrijdingsplan wordt uiterlijk een maand na de vaststelling aan Onze commissaris in de provincie gezonden.

Artikel 8

1 Onze commissaris in de provincie kan de burgemeester, na overleg met hem, de verplichting opleggen tot het wijzigen van een vastgesteld rampbestrijdingsplan. Hij kan daarbij een termijn stellen, waarbinnen de wijziging moet zijn vastgesteld.
2 Binnen zes maanden na de datum waarop het rampbestrijdingsplan hem is toegezonden, deelt Onze commissaris in de provincie de burgemeester mede of hij van de bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid, gebruik zal maken.

Artikel 9

1 Onze commissaris in de provincie kan de burgemeesters van aan elkaar grenzende gemeenten die kunnen worden getroffen door een en dezelfde ramp of een en hetzelfde zware ongeval, waarvan de plaats, de aard en de gevolgen voorzienbaar zijn, na overleg met hen, de verplichting opleggen om na onderling overleg, ieder voor zijn gemeente, een rampbestrijdingsplan vast te stellen. Hij kan daarbij een termijn stellen, waarbinnen het plan moet zijn vastgesteld.
2 Indien de gemeenten, bedoeld in het eerste lid, in meer dan één provincie zijn gelegen, kan Onze Minister, na overleg met Onze betrokken commissarissen in de provinciën, de bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid, uitoefenen.

§ 4 Provinciale coördinatieplannen

Artikel 10

1 Onze commissaris in de provincie stelt binnen twee jaar na het inwerkingtreden van deze wet een provinciaal coördinatieplan vast. In het plan worden in ieder geval opgenomen een schema met betrekking tot de leiding over en de gecoördineerde inzet van diensten en organisaties bij de bestrijding van een ramp of een zwaar ongeval op provinciaal niveau, alsmede gegevens over het verzoeken en verlenen van bijstand.
2 Het provinciaal coördinatieplan wordt uiterlijk een maand na de vaststelling ter kennisneming aan Onze Minister en aan de burgemeesters in de provincie gezonden.

Hoofdstuk III Taken en bevoegdheden bij de bestrijding van een ramp of een zwaar ongeval

Artikel 11

1 De burgemeester heeft het opperbevel in geval van een ramp of een zwaar ongeval of van ernstige vrees voor het ontstaan daarvan. Degenen die aan de bestrijding van een ramp of een zwaar ongeval deelnemen, staan onder zijn bevel. Hij doet zich bijstaan door een door hem samengestelde gemeentelijke rampenstaf.
2 Degene die de leiding over de brandweer heeft, is tevens belast met de operationele leiding van de bestrijding van een ramp of een zwaar ongeval, tenzij de burgemeester een andere voorziening treft.

Artikel 11a

1 De burgemeester draagt er zorg voor dat de bevolking, Onze commissaris in de provincie, en Onze Minister op passende wijze informatie wordt verschaft over de oorsprong, de omvang en de gevolgen van een ramp die of een zwaar ongeval dat de bevolking en het milieu bedreigt of treft, alsmede over de bij deze ramp of dit zware ongeval te volgen gedragslijn.
2 De burgemeester draagt er zorg voor dat de bij de ramp-bestrijding bestrijding van een ramp of een zwaar ongeval betrokken personen op passende wijze informatie wordt verschaft over een ramp die of een zwaar ongeval dat de

bevolking en het milieu bedreigt of treft, de risico's die hun inzet bij deze ramp of dit zware ongeval heeft voor hun gezondheid en de voorzorgsmaatregelen die in verband daarmee zijn of zullen worden getroffen.

3 Onze Minister draagt er zorg voor dat alle staten waarvan de bevolking en het milieu door rampen en zware ongevallen op Nederlands grondgebied worden bedreigd of getroffen, de informatie over de onderwerpen, bedoeld in het eerste lid, wordt verschaft, voor zover deze niet reeds op grond van andere voorschriften is verschaft.

4 Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gegeven over de inhoud van de informatie, bedoeld in het eerste, tweede en derde lid, en over de wijze waarop de in die leden bedoelde taken worden uitgevoerd.

Artikel 11b

1 In geval van een ramp of een zwaar ongeval stelt een ieder die daarvan kennis draagt, de burgemeester van de gemeente waar de ramp of het zware ongeval plaatsvindt, zo spoedig mogelijk daarvan op de hoogte.

2 In geval van een ramp of een zwaar ongeval verschaft een ieder die over relevante veiligheidstechnische informatie beschikt, de burgemeester van de gemeente waar de ramp of het zware ongeval plaatsvindt, de informatie die nodig is opdat hij zijn taken, bedoeld in artikel 11a, eerste en tweede lid, naar behoren kan uitvoeren. Dit geldt niet voor zover deze informatie reeds op grond van andere voorschriften is verschaft of kan worden verkregen.

3 Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gegeven over de inhoud van de informatie, bedoeld in het tweede lid, de wijze waarop deze informatie wordt verschaft en de personen die deze verschaffen.

4 Het tweede lid is niet van toepassing op gegevens waarvan de geheimhouding door het belang van de veiligheid van de staat is geboden.

Artikel 12

Onze commissaris in de provincie kan in geval van een ramp of een zwaar ongeval van meer dan plaatselijke betekenis in een of meer gemeenten of van ernstige vrees voor het ontstaan daarvan de burgemeesters in de provincie, zoveel mogelijk na overleg met hen, de nodige aanwijzingen geven over het door hen inzake de bestrijding van een ramp of een zwaar ongeval te voeren beleid.

Hij kan alsdan in de operationele leiding van de bestrijding van een ramp of een zwaar ongeval voorzien. Hij doet zich bijstaan door een door hem samengestelde provinciale rampenstaf.

Artikel 13

Onze Minister kan in geval van een ramp of een zwaar ongeval of van ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, indien het algemeen belang zulks dringend eist, Onze commissaris in de provincie, zoveel mogelijk na overleg met hem, de nodige aanwijzingen geven over het door hem inzake de bestrijding van een ramp of een zwaar ongeval te voeren beleid.

Artikel 14

De burgemeesters, Onze commissarissen in de provinciën en Onze Minister verstrekken elkaar de nodige inlichtingen ten behoeve van de toepassing van de artikelen 11-13.

Artikel 14a

Indien bij of krachtens de wet aan een van Onze Ministers de bevoegdheid is gegeven bij een ramp of een zwaar ongeval regels te stellen of maatregelen te treffen, maakt hij van deze bevoegdheid geen gebruik dan na overleg met Onze Minister, tenzij de vereiste spoed zich daartegen verzet.

Hoofdstuk IV Bijstand

Artikel 15

1 Behoeft een burgemeester in geval van een ramp of een zwaar ongeval of van ernstige vrees voor het ontstaan daarvan bijstand van provinciale diensten, dan richt hij een verzoek daartoe aan Onze commissaris in de provincie.
2 Onze commissaris in de provincie voldoet aan het verzoek, tenzij dringende redenen zich daartegen verzetten.

Artikel 16

1 Indien Onze commissaris in de provincie niet kan voldoen aan een verzoek, als bedoeld in artikel 15, richt hij zich tot Onze Minister met het verzoek om bijstand van provinciale diensten uit andere provincies.

2 Onze Minister beslist op het verzoek na overleg met Onze betrokken commissarissen in de provincies. Onze betrokken commissarissen in de provincies treffen de nodige voorzieningen.

Artikel 17

1 Behoeft een burgemeester in geval van een ramp of een zwaar ongeval of van ernstige vrees voor het ontstaan daarvan bijstand van rijksdiensten, dan richt hij een verzoek daartoe aan Onze commissaris in de provincie, die zich ter zake wendt tot Onze Minister.
2 Onze Minister richt zich ter zake tot Onze betrokken Minister, die de nodige voorzieningen treft, tenzij dringende redenen zich daartegen verzetten.

Artikel 18

In bijzondere gevallen kan Onze commissaris in de provincie een verzoek tot bijstand van militairen richten aan Onze Minister. Deze wendt zich ter zake tot Onze Minister van Defensie, die de nodige voorzieningen treft, tenzij dringende redenen zich daartegen verzetten.

Hoofdstuk V Bijzondere bepalingen met betrekking tot de rampenbestrijding in buitengewone omstandigheden alsmede de voorbereiding daarop

§ 1 Voorbereiding

Artikel 19

1 Onze commissaris in de provincie kan burgemeester en wethouders aanwijzingen geven over gezamenlijke oefeningen van gemeenten, die tezamen een gemeenschappelijke regeling inzake de brandweer zijn aangegaan, met het oog op de bestrijding van rampen en zware ongevallen in buitengewone omstandigheden.
2 Onze commissaris in de provincie kan burgemeester en wethouders opdragen oefeningen, als bedoeld in het eerste lid, te houden, indien deze naar zijn oordeel in onvoldoende mate worden gehouden.
3 Onze Minister kan Onze commissaris in de provincie opdragen aanwijzingen en opdrachten, als bedoeld in het eerste en tweede lid, te geven voorzover het oefeningen

betreft van gemeenten die in meer dan één provincie zijn gelegen.

Artikel 20

Onze Minister stelt de eisen vast, waaraan rampenplannen en provinciale coördinatieplannen, als bedoeld in hoofdstuk II van deze wet, moeten voldoen met het oog op de bestrijding van rampen en zware ongevallen in buitengewone omstandigheden.

§ 2 Bevoegdheden

Artikel 21

1 Onverminderd de artikelen 7, eerste lid, en 8, eerste lid, van de Coördinatiewet uitzonderingstoestanden kunnen, ingeval buitengewone omstandigheden dit noodzakelijk maken, bij koninklijk besluit, op voordracht van Onze Minister-President, de artikelen 22 tot en met 24 in werking worden gesteld.
2 Wanneer het in het eerste lid bedoelde besluit is genomen, wordt onverwijld een voorstel van wet aan de Tweede Kamer gezonden omtrent het voortduren van de werking van de bij dat besluit in werking gestelde bepalingen.
3 Wordt het voorstel van wet door de Staten-Generaal verworpen, dan worden bij koninklijk besluit, op voordracht van Onze Minister-President, de bepalingen die ingevolge het eerste lid in werking zijn gesteld, onverwijld buiten werking gesteld.
4 Bij koninklijk besluit, op voordracht van Onze Minister-President, worden bepalingen die ingevolge het eerste lid in werking zijn gesteld, buiten werking gesteld, zodra de omstandigheden dit naar Ons oordeel toelaten.
5 Het besluit, bedoeld in het eerste, derde en vierde lid, wordt op de daarin te bepalen wijze bekendgemaakt. Het treedt in werking terstond na de bekendmaking.
6 Het besluit, bedoeld in het eerste, derde en vierde lid, wordt in ieder geval geplaatst in het Staatsblad.

Artikel 22

1 Onze commissaris in de provincie kan de burgemeesters in de provincie de nodige aanwijzingen geven inzake de bestrijding van een ramp of een zwaar ongeval.

2 Onze Minister kan Onze commissaris in de provincie opdragen aan de burgemeesters in de provincie de nodige aanwijzingen te geven inzake de bestrijding van een ramp of een zwaar ongeval.

Artikel 23

Onze Minister kan, indien het algemeen belang zulks dringend eist, voorzien in de uitoefening van bevoegdheden van Onze commissaris in de provincie en van de burgemeester op grond van deze wet, door die uitoefening geheel of ten dele aan zich te trekken dan wel daarmee geheel of ten dele een andere autoriteit te belasten.

Artikel 24

Onze commissaris in de provincie, de burgemeester en de door hen of door Onze Minister aangewezen personen hebben toegang tot elke plaats, voor zover dat redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is. Zo nodig verschaffen zij zich de toegang met behulp van de sterke arm.

Hoofdstuk VI Overige bepalingen

Artikel 25

1 In de kosten die voor de gemeenten voortvloeien uit de daadwerkelijke bestrijding van een ramp of een zwaar ongeval en de gevolgen daarvan, kan uit ‘s Rijks kas een bijdrage worden verleend.
2 Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld over het bepaalde in het eerste lid.

Artikel 26

Handelen in strijd met de artikelen 2c, eerste lid, en 11b, tweede lid, is een strafbaar feit voor zover dat handelen in de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 2c, tweede lid, onderscheidenlijk artikel 11b, derde lid, is aangeduid als strafbaar feit.

Artikel 27

1 De Wet rampenplannen (Stb. 1981, 384) wordt ingetrokken.

2 Plannen, vastgesteld op grond van de Wet rampenplannen, worden geacht plannen te zijn, vastgesteld krachtens deze wet, met dien verstande dat zij met inachtneming van het bepaalde in deze wet opnieuw dienen te zijn vastgesteld vier jaren na het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet.

Artikel 28

1 Deze wet wordt aangehaald als: Wet rampen en zware ongevallen.
2 Zij treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen verschillend kan worden gesteld.

Wet Geneeskundige Hulpverlening bij Rampen en Zware Ongevallen

Wet van 14 november 1991, houdende regels inzake de organisatie en uitvoering van de geneeskundige hulpverlening bij rampen alsmede de voorbereiding daarop

§ 1 Begripsbepalingen

Artikel 1

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

a geneeskundige hulpverlening: het in georganiseerd verband verrichten van gewondenzorg op of nabij de plaats van een ramp of een zwaar ongeval, de gewondenzorg door militairen daaronder niet begrepen;

b ramp of een zwaar ongeval: een gebeurtenis als bedoeld in artikel 1, onderdeel b, van de Wet rampen en zware ongevallen;

c het Rode Kruis: de vereniging “Het Nederlandse Rode Kruis”, bedoeld in het Besluit Rode Kruis 1988 (Stb. 1988, 680);

d instelling: een rechtspersoonlijkheid bezittend lichaam welks werkzaamheid niet is gericht op het behalen van winst, en dat zich de geneeskundige hulpverlening tot doel stelt;

e geneeskundige eenheid: een peloton voor de uitvoering van de geneeskundige hulpverlening;

f centrale post voor het ambulancevervoer: een centrale post als bedoeld in de Wet ambulancevervoer (Stb. 1971, 369);

g ziekenhuizen: algemene ziekenhuizen als bedoeld in het Besluit aanwijzing inrichtingen Wet ziekenhuisvoorzieningen (Stb. 1979, 465).

§ 2 De organisatie en uitvoering van de geneeskundige hulpverlening alsmede de voorbereiding daarop

Artikel 2

1 Burgemeester en wethouders dragen zorg voor de geneeskundige hulpverlening in de gemeente.

2 Degene die de leiding heeft over de gemeentelijke gezondheidsdienst die door de gemeente is ingesteld, is, behoudens het op grond van artikel 8, tweede lid, bepaalde in de gemeenschappelijke regeling, bedoeld in artikel 5, belast met de leiding over de geneeskundige hulpverlening. Hij is in geval van een ramp of een zwaar ongeval bevoegd aan degene die is belast met de leiding van de centrale post voor het ambulancevervoer, bedoeld in de Wet ambulancevervoer, aanwijzingen te geven omtrent de door deze te treffen maatregelen.

Artikel 3

Degene die de leiding heeft over de gemeentelijke gezondheidsdienst die door de gemeente is ingesteld draagt, behoudens het op grond van artikel 8, tweede lid, bepaalde in de gemeenschappelijke regeling, bedoeld in artikel 5, zorg voor de afstemming van de activiteiten die enerzijds door centrale posten voor het ambulancevervoer en ziekenhuizen en anderzijds op grond van deze wet worden ondernomen ter voorbereiding op het optreden bij rampen en zware ongevallen. De centrale posten en de ziekenhuizen verlenen aan die afstemming hun medewerking.

Artikel 4

De ziekenhuizen en de centrale posten voor het ambulancevervoer treffen de nodige maatregelen met het oog op de voorbereiding van hun optreden bij rampen en zware ongevallen.

Artikel 5

1 In afwijking van het bepaalde in artikel 99, eerste lid, van de Wet gemeenschappelijke regelingen (Stb. 1984, 669), worden binnen twaalf maanden na de datum van inwerkingtreding van deze wet door provinciale staten onderscheidenlijk bij koninklijk besluit de gemeenten aangewezen die tezamen een gemeenschappelijke regeling inzake de geneeskundige hulpverlening alsmede de voorbereiding daarop aangaan met het doel een doelmatig georganiseerde en gecoördineerde hulpverlening te bewerkstelligen.
2 Een aanwijzing als bedoeld in het eerste lid, wordt niet gegeven dan nadat met de betrokken gemeentebesturen overleg is gepleegd. Indien de aanwijzing bij koninklijk besluit geschiedt, worden tevens provinciale staten gehoord.
3 Indien de aanwijzing door provinciale staten, bedoeld in het eerste lid, niet binnen de gestelde termijn heeft plaatsgevonden, wordt de bedoelde bevoegdheid van provinciale staten bij koninklijk besluit uitgeoefend. Alvorens gebruik te maken van die bevoegdheid wordt met de betrokken gemeentebesturen overleg gepleegd en wordt de Raad van State gehoord over een door Onze Minister van Binnenlandse Zaken voorgelegd ontwerp-besluit.
De artikelen 102 en 103 van de Wet gemeenschappelijke regelingen zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 6

Een aanwijzing als bedoeld in artikel 5, die niet in overeenstemming is met de aanwijzing, bedoeld in artikel 3, eerste lid, respectievelijk artikel 4, derde lid, van de Brandweerwet 1985 (Stb. 87), wordt slechts gegeven indien dit bijzonder is aangewezen voor de behartiging van het in artikel 5 van deze wet bedoelde belang.

Artikel 7

1 In afwijking van het bepaalde in artikel 99, tweede en vijfde lid, van de Wet gemeenschappelijke regelingen, wordt door gedeputeerde staten onderscheidenlijk bij koninklijk besluit aan de op grond van artikel 5 aangewezen gemeenten een regeling opgelegd indien binnen een jaar nadat de aanwijzing heeft plaatsgevonden geen regeling aan de goedkeuring van gedeputeerde staten is onderworpen of indien daaraan onherroepelijk de goedkeuring is onthouden.
2 Een oplegging als bedoeld in het eerste lid, geschiedt niet dan nadat met de betrokken gemeentebesturen overleg is gepleegd over het ontwerp van de op te leggen regeling. Indien de oplegging geschiedt bij koninklijk besluit, worden tevens provinciale staten gehoord.

Artikel 8

1 De regeling, bedoeld in artikel 5, bevat in elk geval bepalingen omtrent:
   a een plan met betrekking tot de samenwerking, organisatie en coördinatie terzake van de geneeskundige hulpverlening en door de ziekenhuizen te verlenen medische zorg;
   b de taken van de binnen het grondgebied van de aan de regeling deelnemende gemeenten werkzame gemeentelijke gezondheidsdiensten ten aanzien van de organisatie van de geneeskundige hulpverlening;
   c het verlenen van erkenningen aan instellingen als bedoeld in paragraaf 3 van deze wet;
   d het verlenen van onderlinge bijstand bij de uitvoering van de geneeskundige hulpverlening.
2 Indien binnen het grondgebied van de aan de regeling deelnemende gemeenten meer dan één gemeentelijke gezondheidsdienst werkzaam is, bevat de regeling voorts bepalingen omtrent:

a de samenwerking tussen de gemeentelijke gezondheidsdiensten;
b de leiding over de geneeskundige hulpverlening;
c de wijze waarop uitvoering wordt gegeven aan het bepaalde in artikel 3.

3 De regeling kan bepalingen bevatten omtrent het inzetten van de geneeskundige eenheden, bedoeld in artikel 10, bij de geneeskundige hulpverlening in andere dan de in dat artikel bedoelde omstandigheden.

4 De besturen van de ziekenhuizen, centrale posten voor het ambulancevervoer, gemeentelijke gezondheidsdiensten, regionale brandweren en bedrijven voor ambulancevervoer die werkzaam zijn binnen het grondgebied van de aan die regeling deelnemende gemeenten, worden omtrent het ontwerp van de regeling gehoord.

Artikel 9

Bij algemene maatregel van bestuur op voordracht van Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur kunnen uit een oogpunt van volksgezondheid noodzakelijke eisen worden vastgesteld, waaraan gemeentelijke gezondheidsdiensten, ziekenhuizen en centrale posten voor het ambulancevervoer bij de voorbereiding en de uitvoering van de geneeskundige hulpverlening moeten voldoen.

Artikel 10

Ten behoeve van de geneeskundige hulpverlening in geval van buitengewone omstandigheden worden geneeskundige eenheden beschikbaar gesteld en gehouden door instellingen, die daartoe een erkenning behoeven.

§ 3 De erkenning van een instelling

Artikel 11

Een instelling dient een verzoek tot erkenning in bij de instantie die, op grond van de gemeenschappelijke regeling, is belast met het verlenen van erkenningen.

Artikel 12

1 Een instelling komt slechts voor erkenning in aanmerking indien zij voldoet aan eisen te stellen bij algemene

maatregel van bestuur op voordracht van Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur.

2 De eisen, bedoeld in het eerste lid, hebben betrekking op het aantal van de geneeskundige eenheden, op de samenstelling en de inzetbaarheid daarvan, op de activiteiten die tenminste door de eenheden moeten kunnen worden verricht, alsmede op de opleiding, geoefendheid en keuring van degenen die van de geneeskundige eenheden deel uitmaken.

Artikel 13

Indien een instelling van het Rode Kruis een verzoek tot erkenning indient en voldoet aan de eisen, bedoeld in artikel 12, wordt de erkenning verleend. Alvorens de erkenning wordt verleend, wordt het bestuur van het Rode Kruis gehoord.

Artikel 14

Aan de erkenning kunnen voorschriften worden verbonden.

Artikel 15

De erkenning kan worden ingetrokken, indien een instelling niet langer voldoet aan de eisen, bedoeld in artikel 12, dan wel aan de voorschriften, bedoeld in artikel 14.

Artikel 16

Bij het verlenen dan wel het intrekken van de erkenning wordt degene die de leiding heeft over de gemeentelijke gezondheidsdienst gehoord.

§ 4 Bijstand

Artikel 17

1 Behoeft een burgemeester in geval van een ramp of een zwaar ongeval of van ernstige vrees voor het ontstaan daarvan bijstand van een geneeskundige eenheid, waarin niet kan worden voorzien door de gemeenschappelijke regeling waaraan de gemeente deelneemt, dan richt hij een verzoek daartoe aan de commissaris van de Koning.

2 De commissaris van de Koning beslist op het verzoek en treft de nodige voorzieningen.

Artikel 18

1 Behoeft een burgemeester in geval van een ramp of een zwaar ongeval of van ernstige vrees voor het ontstaan daarvan bijstand van een geneeskundige eenheid van buiten de provincie, dan richt hij een verzoek daartoe aan de commissaris van de Koning die zich ter zake wendt tot Onze Minister van Binnenlandse Zaken.
2 Onze Minister van Binnenlandse Zaken beslist op het verzoek. De betrokken commissarissen van de Koning treffen de nodige voorzieningen.

§ 5 Vergoeding van kosten

Artikel 19

1 Tot vergoeding van de kosten die voor gemeentelijke gezondheidsdiensten, erkende instellingen, ziekenhuizen en centrale posten voor het ambulancevervoer voortvloeien uit de organisatie en uitvoering van de geneeskundige hulpverlening in geval van buitengewone omstandigheden alsmede uit de voorbereiding daarop, wordt door het Rijk aan de besturen van de gemeenschappelijke regelingen, bedoeld in artikel 5, een bijdrage verstrekt.
2 Bij algemene maatregel van bestuur op voordracht van Onze Ministers van Binnenlandse Zaken en van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur worden regels gesteld over het bepaalde in het eerste lid.

§ 6 Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 20

1 Een instelling die niet voldoet aan de bij de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 12, eerste lid, gestelde eisen, kan binnen drie jaar na de datum van inwerkingtreding van die maatregel voorlopig worden erkend.
2 Aan de voorlopige erkenning kunnen voorschriften worden verbonden. De voorlopige erkenning geldt ten hoogste vijf jaar.
3 In afwijking van artikel 11 wordt tot de datum waarop een gemeenschappelijke regeling als bedoeld in artikel 5 tot stand is gekomen, de voorlopige erkenning afgegeven door het bestuur van de gemeentelijke gezondheidsdienst.

Artikel 21

1 In afwijking van artikel 19, eerste lid, wordt tot de datum waarop een gemeenschappelijke regeling als bedoeld in artikel 5 tot stand is gekomen, de in dat lid bedoelde bijdrage verstrekt aan het bestuur van de gemeentelijke gezondheidsdienst.
2 In afwijking van artikel 19, eerste lid, wordt tot de datum waarop een instelling krachtens artikel 12, eerste lid, is erkend dan wel krachtens artikel 20, eerste lid, voorlopig is erkend, de in artikel 19, eerste lid, bedoelde bijdrage, voor zover deze betrekking heeft op de vergoeding van de kosten van de erkende instellingen, verstrekt tot vergoeding van de kosten van het Rode Kruis of andere instellingen.

Artikel 22

1 De algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 19, tweede lid, kan ook betrekking hebben op de vergoeding van kosten die voor gemeentelijke gezondheidsdiensten, het Rode Kruis of andere instellingen gedurende de periode van 1 januari 1988 tot de inwerkingtreding van deze wet voortvloeiden uit de voorbereiding op de in deze wet bedoelde taken.
2 In afwijking van artikel 19, eerste lid, wordt voor de periode, bedoeld in het eerste lid, de in dat lid bedoelde bijdrage verstrekt aan het bestuur van de gemeentelijke gezondheidsdienst.

Artikel 23

[Vervallen.]

Artikel 24

De voordracht tot een algemene maatregel van bestuur, bedoeld in de artikelen 9 en 12, eerste lid, wordt gedaan na overleg met Onze Minister van Binnenlandse Zaken.

Artikel 25

Met het toezicht op de naleving van de eisen, bedoeld in de artikelen 9 en 12, en van voorschriften als bedoeld in artikel 14, zijn belast de hoofdinspecteur, de inspecteurs en de onder hun bevelen werkzame ambtenaren van de geneeskundige hoofdinspectie van het Staatstoezicht op de Volksgezondheid.

Artikel 26

[Vervallen.]

Artikel 27

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen verschillend kan worden gesteld.

Artikel 28

Deze wet kan worden aangehaald als Wet geneeskundige hulpverlening bij rampen.